

Kohtuasi C-30/22

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

12. jaanuar 2022

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Veliko Tarnovo halduskohus, Bulgaaria)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

20. detsember 2021

Kaebaja põhikohtuasjas:

DV

Vastustaja põhikohtuasjas:

Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo

Põhikohtuasja ese

Bulgaaria kodaniku kaebus Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut'i (riikliku sotsiaalkindlustusasutuse piirkondliku osakonna juhataja) otsuse peale, millega oli rahuldamata jäetud töötuskindlustushüvitise määramata jätmise otsuse peale esitatud vaie.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu teise osa III jaotise tõlgendamine

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 kolmas lõik

Eelotsuse küsimused

1. Kas Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu artikli 30 lõiget 2 koostoimes artikli 30 lõike 1 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et viimati nimetatud sättes viidatud isikud on lepingu artikli 31 lõike 1 isikulise kohaldamisalaga hõlmatud juhul, kui nad olid kogu üleminekuperioodi vältel katkematult mõne liikmesriigi kodanikud ja samal ajal olid nende suhtes kohaldatavad Ühendkuningriigi õigusnormid, või tuleb viidatud sätet tõlgendada nii, et lepingu artikli 30 lõike 1 punktis a nimetatud isikud on artikli 31 lõikega 1 hõlmatud vaid juhul, kui nad üleminekuperioodi lõpus ja/või pärast selle lõppu tegutsesid Ühendkuningriigis töötajana?
2. Kas lepingu artikli 30 lõiget 2 koostoimes artikli 30 lõike 1 punktiga c tuleb tõlgendada nii, et viimati nimetatud sättes viidatud isikud on lepingu artikli 31 lõikega 1 hõlmatud juhul, kui nad elasid liidu kodanikena kogu üleminekuperioodi vältel katkematult Ühendkuningriigis ja samal ajal olid nende suhtes kogu üleminekuperioodi vältel kuni selle lõpuni kohaldatavad üheainsa liikmesriigi õigusnormid, või tuleb viidatud sätet tõlgendada nii, et lepingu artikli 30 lõike 1 punktis a nimetatud isikud ei ole artikli 31 lõikega 1 hõlmatud, kui nad on pärast üleminekuperioodi lõppu oma elukohast Ühendkuningriigis loobunud?
3. Kas juhul, kui lepingu artikli 30 lõike 2 sätetele koostoimes artikli 30 lõike 1 punktidega a ja c antud tõlgendusest tuleneb, et viidatud sätted ei ole põhikohtuasja asjaoludele kohaldatavad, kuna liidu kodanik on pärast üleminekuperioodi lõppu oma elukohast loobunud, tuleb lepingu artikli 30 lõiget 4 koostoimes lõikega 3 tõlgendada nii, et vastuvõtvas riigis või töökohariigis elavad või töötavad isikud ei ole artikli 30 lõikega 1 enam hõlmatud, kui nende õiguslik staatus töölepingu alusel töötava isikuna (töötaja) on lõppenud, mistõttu on nad riigis elamise õiguse kaotanud ja töökohariigist või vastuvõtvast riigist pärast üleminekuperioodi lõppu lahkunud, või tuleb viidatud sätteid tõlgendada nii, et artikli 30 lõikes 4 sätestatud piirang puudutab riigis elamise ja töötamise õigust, mida on kasutatud pärast üleminekuperioodi lõppu, ilma et oleks oluline, millal õigused – juhul kui need pärast üleminekulõppu veel olemas olid – lõppesid?

Euroopa Liidu õigusnormid ja kohtupraktika

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping: artikli 2 punkt e, artikli 30 lõike 1 punktid a ja c ning lõiked 2 ja 3, artikli 31 lõike 1 esimene lause ja lõige 2, artikli 32 lõike 1 punkti a alapunkt i, artikli 161 lõige 1

Artikli 2 punkt e: „üleminekuperiood“ – artiklis 126 sätestatud ajavahemik“.

Artikli 30 lõike 1 punkt a: „Käesolevat jaotist kohaldatakse järgmiste isikute suhtes: a) liidu kodanikud, kelle suhtes kohaldatakse üleminekuperioodi lõpus

Ühendkuningriigi õigusnorme, samuti nende pereliikmed ja nende ülalpidamisel olnud isikud;“

Artikli 30 lõike 1 punkt c: „Käesolevat jaotist kohaldatakse järgmiste isikute suhtes: c) üleminekuperioodi lõpus Ühendkuningriigis elavad liidu kodanikud, kelle suhtes kohaldatakse mõne liikmesriigi õigusnorme, samuti nende pereliikmed ja nende ülalpidamisel olnud isikud;“

Artikli 30 lõige 2: „Lõikes 1 viidatud isikud on kaetud seni, kui nad on katkematult ühes nimetatud lõikes sätestatud olukorras, mis hõlmab korraga nii konkreetset liikmesriiki kui ka Ühendkuningriiki.“

Artikli 30 lõige 3: „Käesolevat jaotist kohaldatakse ka selliste isikute suhtes, kes ei kuulu või kes enam ei kuulu käesoleva artikli lõike 1 punktide a–e alla, kuid kuuluvad käesoleva lepingu artikli 10 alla, samuti nende pereliikmete ja nende ülalpidamisel olnud isikute suhtes.“

Artikli 31 lõike 1 esimene lause: „Käesoleva jaotisega hõlmatud isikute suhtes kohaldatakse ELi toimimise lepingu artiklis 48, määruses (EÜ) nr 883/2004 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 987/2009 [...] sätestatud õigusnorme ja eesmärgi.“

Artikli 31 lõige 2: „Erandina käesoleva lepingu artiklist 9 kasutatakse käesoleva jaotise kohaldamisel määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 1 esitatud mõisteid.“

Artikli 32 lõike 1 punkti a alapunkt i: „Järgmisi reegleid kohaldatakse järgmistes olukordades käesolevas artiklis sätestatud ulatuses nende isikute suhtes, kelle suhtes ei ole kohaldatud või enam ei kohaldata artiklit 30: a) käesoleva jaotise alusel on kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodidele või elamisperioodidele tuginemise ja nende liitmise, sealhulgas sellistest perioodidest kooskõlas määrusega (EÜ) nr 883/2004 tulenevatele õigustele ja kohustustele tuginemise eesmärgil kindlustatud järgmised isikud: i) liidu kodanikud, samuti liikmesriikides elavad kodakondsuseta isikud ja pagulased ning määruse (EÜ) nr 859/2003 tingimustele vastavad kolmandate riikide kodanikud, kelle suhtes on enne üleminekuperioodi lõppu kohaldatud Ühendkuningriigi õigusnorme, ning samuti nende pereliikmed ja nende ülalpidamisel olnud isikud;“

Artikli 161 lõige 1: „Kui liikmesriigi kohus esitab Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse, mille sisuks on küsimus käesoleva lepingu tõlgendamise kohta, teavitatakse Ühendkuningriiki küsimust sisaldavast liikmesriigi kohtu otsusest.“

Riigisisised õigusnormid

Bulgaaria sotsiaalkindlustusseadustik (Kodeks za sotsialnoto osiguryavane), korduvalt muudetud ja täiendatud; väljaandes DV nr 77, 16.9.2021 avaldatud redaktsioon (edaspidi „KSO“):

Artikli 54a lõige 1. Töötuskindlustushüvitisele on õigus isikutel, kelle eest on vähemalt 12 kuul kindlustuse lõpetamisele eelneva viimase 18 kuu jooksul tehtud kohustusliku kindlustuse sissemakseid fondi „Töötus“ ja kes on tööhõiveametis töötuna arvele võetud; kellel ei ole kindlustusperioodide ja vanuse alusel tekkinud õigust pensionile Bulgaaria Vabariigis ega õigust vanaduspensionile mõnes muus riigis, kes ei saa vähendatud pensioni kindlustusperioodide ja vanuse alusel vastavalt artiklile 68a ega kutsepensionist vastavalt artiklile 168 ja kes ei tegele käesoleva seadustiku või mõne muu riigi õigusnormide alusel palgatööga, mille suhtes kehtib kindlustuskohustus; see ei puuduta tööseadustiku (Kodeks na truda) artikli 114a lõikes 1 viidatud isikuid.

Artikli 117 lõike 1 punkti 2 alapunkt b. Vaieldes töötuskindlustushüvitise määramata jätmise, ebaõige arvutamise, muutmise või lõpetamise peale esitatakse sotsiaalkindlustusasutuse piirkondliku osakonna juhatajale.

Artikkel 119. Halduskohtu otsuste peale esitatakse kassatsioonkaebus kooskõlas halduskohtumenetluse seadustiku (Administrativnoprotsesualen kodeks) sätetega; see ei puuduta otsuseid, mis tehakse kaebuste kohta, mis on esitatud artikli 117 lõike 1 punktis 1 ja punkti 2 alapunktides b ja e – kuni 1000 Bulgaaria leevi (BGN) suuruste summade puhul – ning alapunktides f ja g nimetatud aktide peale.

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Toimikust nähtub, et kaebaja on Bulgaaria kodanik. Kaebaja töötas Ühendkuningriigis asuvate tööandjate juures järgmistel aegadel: a) 1. detsembrist 2014 kuni 16. juulini 2016 oli tema tööandja Mimosa Health Care GL; b) 16. juulist 2016 kuni 24. detsembrini 2018 oli tema tööandja Wellburn Care Homes Ltd; c) 20. septembrist 2018 kuni 2. veebruarini 2020 oli tema tööandja Lfcal Care Force LLP ja d) 3. veebruarist 2020 kuni 29. märtsini 2021 oli tema tööandja NHS YORK Teaching Hospital.
- 2 Töötu kaebaja esitas 2. aprillil 2021 riigisisese KSO alusel töötuskindlustushüvitise avalduse. Kaebaja märkis avalduses, et tulenevalt tähtajalise töölepingu lõppemisest lõppes tema õigussuhe tööandjaga NHS YORK Teaching Hospital 29. märtsil 2021. Muude asjasse puutuvate asjaolude kõrval andis ta teada, et ta ei ole omandanud õigust vanaduspensionile mõnes muus riigis. Avaldusele oli lisatud tõend töölepingu lõppemise kohta 29. märtsil 2021. KSO artikli 54d lõikele 4 tuginedes peatas avalduse saanud asutus töötuskindlustushüvitise määramiseks algatatud haldusmenetluse 5. aprillil 2021. Põhjenduseks märkis asutus, et nõutav on tõend Ühendkuningriigis töötamisest kogunenud kindlustusperioodide kohta.
- 3 Järgmisel päeval, 6. aprillil 2021 saatis asutus kaebajale kirja, milles ta palus esitada kolm järgmist dokumenti: mõnes muus liikmesriigis kogunenud kindlustusperioode ja saadud tulu tõendav dokument, Ühendkuningriigi pädeva asutuse nõuetele vastav vorm CA3916 ja elukoha kindlaksmääramise deklaratsioon seoses määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 65 lõike 2 kohaldamisega.

- 4 Nimetatud dokumendid esitati koos teiste dokumentidega, mille oli väljastanud kaebaja viimane tööandja Ühendkuningriigis. Dokumendid tõendavad eespool punktis 1 kirjeldatud asjaolud esinemist. Kaebaja kindlustustoimikut ja saadud töötasu suurust puudutavate sotsiaalkindlustusandmete vahetamiseks alustasid Bulgaaria ja Ühendkuningriik elektroonilist teabevahetust.
- 5 Töötuskindlustusasutus tegi 16. augustil 2021 otsuse kaebaja avaldust käsitleva haldusmenetluse uuendamise kohta ja märkis, et elektroonilise teabevahetuse raames saadetud struktureeritud elektrooniline dokument tõendab Ühendkuningriigis kogunenud kindlustusperioode ja viimase perioodi kestust 3. veebruarist 2020 kuni 29. märtsini 2021 – need on andmed, mis on vajalikud, et hinnata töötuskindlustushüvitise saamise õiguse olemasolu.
- 6 Bulgaaria töötuskindlustusasutus tegi 18. augustil 2021 otsuse kaebaja avalduse kohta. KSO artikli 54g lõikele 1 ja artikli 54a lõikele 1 viidates jättis töötuskindlustusasutus taotletud töötuskindlustushüvitise määramata. Konkreetselt tugines asutus sellele, et Ühendkuningriigis olid kaebajal kogunenud kindlustusperioodid 8. detsembrist 2014 kuni 29. märtsini 2021, pärast seda tal Bulgaarias kindlustusperioodid puuduvad. Lepingu artikkel 30 ei ole kohaldatav, kuna Bulgaariasse tagasipöördumisega katkestas kaebaja piiriülese olukorra, mis oli tema suhtes kehtinud 31. detsembril 2020, mistõttu ei hõlma tema olukord korraga konkreetset liikmesriiki ja Ühendkuningriiki. Lisaks märkis asutus, et osas, mis puudutab sotsiaalkindlustushüvitiste õiguste omandamist, mida tuleb hinnata riigisisese õiguse kohaldamise alusel, reguleerib lepingu artikkel 32 vaid nende kindlustusperioodide liitmist, mis kogunesid enne ja pärast 31. detsembrit 2020. Põhimõtteliselt ei ole kaebaja Bulgaarias töötajana tegutsenud ja puudub töösuhte lõppemine, mille alusel tuleks hinnata, kas ta vastab töötuskindlustushüvitise saamise õigust reguleeriva Bulgaaria seaduse nõuetele.
- 7 Kaebaja esitas otsuse peale 7. septembril 2021 põhikohtuasja vastustajale KSO-s sätestatud korra kohaselt vaide põhjendusega, et sellised juhtumid nagu tema juhtum on lepingu artikliga 30 hõlmatud. Vaides märkis ta muu hulgas seda, et ta on liidu kodanik, kelle suhtes on üleminekuperioodi lõpus kohaldatavad Ühendkuningriigi õigusnormid, ja et kohaldatav on 25. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/500. Vaide alusel tegi vastustaja põhikohtuasja esemeks oleva otsuse.

Põhikohtuasja poolte peamised väited

- 8 Kaebaja väidab nii oma vaides kui ka kohtule esitatud kaebuses, et vastustaja on tõlgendanud lepingut vääralt. Lepingu artikkel 30 just reguleerib selliseid olukordi nagu tema olukord, kuna Bulgaariasse – Euroopa Liidu liikmesriiki – tagasipöördumisega lõi ta piiriülese olukorra, mis on lepingu sätetega hõlmatud. Ta on liidu kodanik, kelle suhtes on üleminekuperioodi lõpus kohaldatavad Ühendkuningriigi õigusnormid. Kui ta oleks töötamist Ühendkuningriigis jätkanud, ei oleks tema olukord piiriülene, kuna nii kogunenud töötamisperioodid kui ka õigus töötuskindlustushüvitisele oleksid hõlmatud Ühendkuningriigi

õigusnormidega. Just seepärast olid Ühendkuningriigi asjaomased asutused väljastanud tema avaldusele lisatud dokumendi, mis tõendas töötuskindlustushüvitise õiguse omandamise seisukohast vajalike asjaolude esinemist.

- 9 Vastustaja märkis vaidlustatud otsuses, et tulenevalt rahvusvahelisest lepingust, mille pool on Bulgaaria, või Euroopa Liidu määrustest sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta loetakse kindlustusperioodideks ka perioodid, mida tunnustatakse mõne muu liikmesriigi õiguse alusel, nagu on sätestatud KSO artikli 54a lõike 2 punktis 4. Sellest lähtudes märkis vastustaja, et Bulgaaria peab põhimõtteliselt kohaldama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (edaspidi ülevaatlikkuse huvides „määrus“) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (edaspidi ülevaatlikkuse huvides „rakendusmäärus“). Kõnealusele sedastusele tuginedes leidis vastustaja, et määruse artikli 11 lõike 3 punkti a kollisiooninorm on põhimõtteliselt kohaldatav ja erandid sellest on ette nähtud artikli 65 lõikes 2. Kuna 31. jaanuarist 2020 ei ole Ühendkuningriik liikmesriik, kohaldatakse pärast üleminekuperioodi lõppu (pärast 31. detsembrist 2020) lepingut. Esitatud hüvitisenõude olemust arvestades on artikli 30 sätetes kindlaks määratud isikuline kohaldamisala, sätte ülesehituse kohaselt on seejuures piiritletud kuus isikute rühma. Vastustaja põhjendab seda sellega, et kui kaebaja viimane töötamisperiood Ühendkuningriigis kestis 3. veebruarist 2020 kuni 29. märtsini 2021 (millele ei ole vastu vaieldud), siis kuulub kaebaja lepingu artikli 30 lõike 1 punktis 3 nimetatud koosseisutunnusele vastavate isikute hulka. Viidatud sätet saab aga kohaldada vaid lõike 2 järgimise korral. Seega on piiriülese olukorraga tegemist vaid juhul, kui ühe liikmesriigi kodanik töötab teises liikmesriigis. Kuna kaebaja töösuhe lõppes 29. märtsil 2021, siis on piiriülene olukord alates 30. märtsist 2021 katkenud, mistõttu ei kuulu kaebaja lepingu artikli 30 lõikes 1 nimetatud isikute hulka. Sellest tulenevalt ei ole lepingu artikli 61 ja sellele artiklile järgnevate artiklite sätted kaebaja suhtes kohaldatavad. Teiselt poolt hõlmab lepingu artikkel 32 eriolukordi, mis puudutavad isikuid, kelle suhtes ei ole kohaldatud või enam ei kohaldata artikli 30 lõiget 1. Nende isikute suhtes on kohaldatav vaid põhimõte, et hüvitise saamise õiguse omandamiseks liidetakse kindlustus-, töötamis- ja muud perioodid. Järelikult tuleb nimetatud perioodide liitmise eesmärgil määruse kohaselt arvesse võtta pärast üleminekuperioodi lõppu kogunenud perioode, kusjuures hõlmatud isikud on liidu kodanikud või Ühendkuningriigi kodanikud, kes on põhimõtteliselt sellistesse rühmadesse kuuluvad isikud, kes on õiguse hüvitisele omandanud ainult enne 31. detsembrist 2020 või enne ja pärast nimetatud kuupäeva. Nende isikute õiguste hindamisel tuleb kohaldada riigisisest õigust, kusjuures Ühendkuningriigis kogunenud töötamis- ja kindlustusperioodid ning perioodid, mille suhtes kehtib riigisisene õigus, liidetakse. Kuna käesoleval juhul Bulgaaria õiguse alusel kogunenud kindlustusperioodid puuduvad, ei saa töötuskindlustushüvitise nõuet tunnustada ja töötuskindlustushüvitis tuleb jätta määramata. Tegelikult oli vastustaja kaebajale

31. augustil 2021 saadetud kirjas märkinud, et tal puudub pädevus kaebaja hüvitisenõude tunnustamiseks ja rahuldamiseks.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 10 Põhikohtuasjas tuvastatud asjaolude üle vaidlust ei ole. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu kirjeldatud asjaolusid kinnitavad esitatud tõendid. Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb tõlgenduses, mille on lepingu sätetele andnud vastustaja. Pidades silmas seda, et eelotsusetaotluse esitanud kohus peab tegema vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kohta lõpliku otsuse, ja arvestades üheti mõistetavat ELTL artikli 267 kolmandat lõiku, ei kahtle eelotsusetaotluse esitanud kohus vajaduses paluda lepingu asjaomaseid sätteid tõlgendada Euroopa Kohtul. Lepingu artikli 161 lõike 1 kohaselt on Euroopa Kohus pädev vastama eelotsuse küsimusele, mille sisuks on kõnealuse lepingu tõlgendamine.
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vastustaja otsuse õiguspärasuse hindamine on tingitud vahetult määruse kollisiooninormidest (artiklid 61–65a) ja rakendusmääruse täpsustavatest normidest (5. peatükk) ning sõltub nende normide kohaldatavusest tuvastatud asjaolude suhtes vastavalt lepingu artikli 31 lõikele 1 ja/või lepingu artikli 32 kohaldatavusest ainult perioodide liitmise eesmärgil, kusjuures kõnealusel hindamisel tuleb käsitleda ka küsimust, milline asutus on pädev õigust hüvitisele tunnustama.
- 12 Sellega seoses tuleb esmalt märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtul on kahtlusi, kas lepingu artikli 30 lõike 1 punkt c on kaebaja õigusliku staatuse suhtes kohaldatav. Viidatud sätte mõte ning loogiline käsitus ja toime isikute suhtes annavad alust järeldada, et säte hõlmab olukordi, kus on kumulatiivselt täidetud järgmised tingimused: a) liidu kodanik, kes elab ajal, mil säte on kohaldatav, Ühendkuningriigis; b) liidu kodaniku suhtes ei ole üleminekuperioodi lõpus kohaldatavad Ühendkuningriigi õigusnormid, vaid muu liikmesriigi õigusnormid; c) viidatud eeskirjad kehtivad ka nende isikute pereliikmete ja nende ülalpidamisel olevate isikute suhtes. Käesoleval juhul saab tuvastatud asjaolude põhjal järeldada, et kaebaja suhtes olid vähemasti üleminekuperioodi lõpus kohaldatavad Ühendkuningriigi õigusnormid lepingu artikli 31 lõike 2 tähenduses koostoimes määruse artikli 1 punktiga 1. Sellega seoses leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kaebaja on hõlmatud lepingu artikli 30 lõike 1 punktiga a. Viidatud sätte näeb ette, et kumulatiivselt peavad täidetud olema kaks tingimust: a) asjaomane isik peab olema ajal, mil säte on kohaldatav, liidu kodanik ja b) kõnealuse liidu kodaniku suhtes peavad artiklis 126 nimetatud üleminekuperioodi lõpus olema kohaldatavad Ühendkuningriigi õigusnormid. Olenemata sellest, kumb kahest koosseisutingimusest määrab kaebaja õigusliku staatuse, tõlgendab vastustaja neid ilmselgelt nii, et nende kohaldatavus sõltub lepingu artikli 30 lõike 2 nõuetest. Nagu juba märgitud, leiab vastustaja, et „piiriülese olukorraga“ – nagu vastustaja seda nimetab – viidatud sätte tähenduses on tegemist vaid siis, kui liikmesriigi kodanik töötab teises liikmesriigis. Kui Ühendkuningriigis töötamise lõpetamisest tulenevalt seda olukorda ei esine, ei kuulu kaebaja enam lepingu artikli 30

koosseisutingimustele vastavate isikute rühma, mistõttu ei ole artikli 31 lõikes 1 sisalduv viide tema suhtes kohaldatav. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on kahtlusi vastustaja sellise tõlgenduse õigsuses. Nagu juba märgitud, näeb artikli 30 lõige 2 ette, et lõikes 1 nimetatud isikud on kaetud seni, kui nad on katkematult ühes nimetatud lõikes sätestatud olukorras, mis hõlmab korraga nii konkreetset liikmesriiki kui ka Ühendkuningriiki. Väljendit „seni, kui“ ei tohiks tõlgendada nii, et selle järgi on säte kohaldatav vaid seni, kuni kestab olukord, kus muu liikmesriigi kodanikust töötaja töötab Ühendkuningriigis. Sätte mõte ja eesmärk ning teleoloogiline tõlgendus annavad alust järeldada, et artikli 30 lõike 1 punktis a nimetatud isikud kuuluvad sätte isikulisse kohaldamisalasse, kui nad on lepingu artiklis 126 nimetatud kogu üleminekuperioodi vältel korraga nii liidu kodanikud kui ka hõlmatud Ühendkuningriigi õigusnormidega, kusjuures need tingimused ei või viidatud ajaraami vältel muutuda ja ühe tingimuse hilisem muutumine ei mõjuta lepingu artikli 30 lõike 1 isikulist kohaldamisala.

- 13 Siiski näib võimalik, et väljendiga „seni, kui“ on sättes mõeldud aega, mil avaldub selle kollisioonitoime. Samamoodi oleks asi isegi juhul, kui – nagu leiab vastustaja – kaebaja tuleks õigusliku staatuse poolest liigitada lepingu artikli 30 lõike 1 punkti c alla. Lepingu sõnastusel ja eesmärgil rajanev tõlgendus lubab järeldada, et lõike 1 punktis c nimetatud isikud kuuluvad lepingu kehtivuse kogu üleminekuperioodil sätte isikulisse kohaldamisalasse, kui nad on ja jäävad kogu üleminekuperioodil liidu kodanikeks, kes elavad Ühendkuningriigis ja kelle suhtes on samal ajal kogu perioodi vältel kohaldatavad vaid ühe liikmesriigi õigusnormid. Sätet on siiski võimalik tõlgendada nii, et väljend „seni, kui“ nõuab, et artikli 31 lõike 1 isikuline kohaldamisala kehtib vaid seni, kuni on kumulatiivselt täidetud lõike 1 punktis c nimetatud tingimused, see tähendab seni, kuni isik on liidu kodanik, kes elab ja töötab Ühendkuningriigis ja kelle suhtes on samal ajal kohaldatavad mõne liikmesriigi õigusnormid. Eeltoodud põhjustel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tarviliku tõlgenduse lepingu artikli 30 lõike 1 punktidele a ja c koostoimes lõikega 2 saab anda Euroopa Kohus.
- 14 Lisaks juba märgitule soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kuidas tõlgendada lepingu artikli 30 lõikeid 3 ja 4, arvestades selle artikli võimalikku kohaldatavust põhikohtuasjas tuvastatud asjaoludele. Märkida tuleb, et vastustaja ei ole selle artikli hüpoteetilist ja/või ainukohaldatavust hoolimata subsidiaarsest olemusest selgitanud. Lepingu artikli 30 lõige 3 sätestab, et lepingut kohaldatakse ka selliste isikute suhtes, kes ei kuulu kõnesoleva artikli lõike 1 punktide a–e alla, kuid kuuluvad käesoleva lepingu artikli 10 alla (käesoleval juhul näib asjaolude põhjal asjakohasena lõike 1 punkt a). Artikli 30 lõike 4 kohaselt on lõikes 3 osutatud isikud lepinguga kaetud vaid seni, kuni neil säilib õigus elada vastuvõtvas riigis lepingu artikli 13 alusel või õigus töötada oma töökohariigis lepingu artikli 24 või 25 alusel. Järelikult kui lepingu artikli 30 lõige 3 peaks osutama kohaldatavaks, oleks eelotsusetaotluse esitanud kohtu jaoks kasulik ka kohaldamisalale antav tõlgendus koostoimes lõikega 4. Esmapilgul viitavad mõte ja eesmärk sellele, et pärast seda, kui töölepingu alusel töötanud isiku (töötaja) õiguslik staatus Ühendkuningriigis lõppes ja isik (liidu kodanik) Ühendkuningriigist lahkus, ei ole lepingu artikli 30 lõige 3 tema suhtes enam

kohaldatav, kuna ta on lõike 4 tingimust arvestades kaotanud oma õiguse elada vastuvõtvast liikmesriigis, kuna ainus põhjus selles liikmesriigis elamiseks oli seal töötamine. Võimalikuna näib aga ka see, et lõikes 4 sisalduv piirang puudutab riigis elamise õigust ja töötamise õigust, mida kasutati pärast üleminekuperioodi lõppu, olenemata sellest, kui kaua on neid õigusi kasutatud, kuna isik töötamist nagunii jätkas ja tal oli õigus elada vastuvõtvast riigis teatud aja vältel pärast üleminekuperioodi lõppu ja selle aja vältel on ta hõlmatud artikli 31 lõikega 1. Seepärast oleksid Euroopa Kohtu juhised viidatud sätete tõlgendamise kohta eelotsusetaotluse esitanud kohtule asjas otsuse tegemise seisukohast kasulikud.

- 15 Lõpuks tuleb märkida, et arvesse võtta tuleb asjaolu, et kuna kaebajal puudub muu sissetulek, mis võiks Ühendkuningriigis töötamisest saadud tulu kaotamise korvata, ja pidades silmas võimalikku vajadust esitada hüvitisenõue Ühendkuningriigis tähtajaks ja kooskõlas seal kehtivate tingimustega, on eelotsusetaotluse esitanud kohus kohustatud paluma Euroopa Kohtu presidendil lahendada eelotsusetaotlus Euroopa Kohtu kodukorra artikli 105 kohases kiirendatud menetluses.